

Já za tebou jel, když březem se chvěl
a zima práskla do bot útěků,
já bláznem se stal, lístek kupoval
a bloudil v moři cizích pohledů.
Jsem puberták, co jede ve vlastní dovolené
najít, co není.
Máš ještě dlouhý vlasy, jak v létě žita klasy,
co ti slunce žářem vybělí.
Já za tebou jel a kolikrát tlel
od té doby podzim na stráni,
jdu cestou známou, co táta s mámou
a komu vaříš kafe k snídani.
Jak vetřelec teď zvoním na zvonek v deset hodin
a někdo otvírá,
tady už bydlí jiní, promiňte, polknu sliny
a cizí ruka dveře zavírá.
Přijdou chvíle soumraků, kdy kolem lidí ztrácíš,
večer koukáš do mraků a voláš ze spaní,
pak někam utíkáš a holý ruce máš,
to stane se, když dojde k zatmění.